

ski - przede wszystkim jako dziejów ludzi, którzy przeszli i przechodzą przez tę ziemię. Dzieje ludzi! Dzieje narodu są przede wszystkim dziejami ludzi. A dzieje każdego człowieka toczą się w Jezusie Chrystusie. W Nim stają się dziejami zbawienia...

W dniu dzisiejszym na tym placu Zwycięstwa w stolicy Polski proszę wielką modlitwą Eucharystii wspólnie z wami, aby Chrystus nie przestał być dla nas otwartą księgą życia na przyszłość. Na nasze polskie jutro”.

10 czerwca, Błonia Krakowskie (zakończenie pielgrzymki)

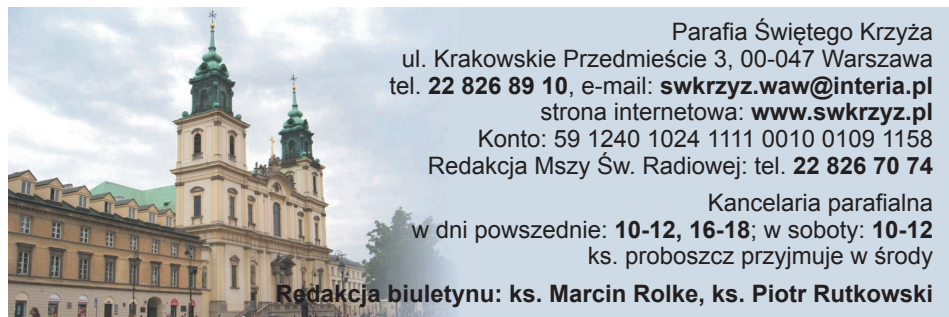
„Zanim stąd odejdę, proszę Was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię Polska, raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością — taką, jaką zaszczepia w nas Chrystus na chrzcie świętym, — abyście nigdy nie zwątpili i nie znężyli się, i nie zniechęcili, — abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy. Proszę was: — abyście mieli ufność nawet wbrew każdej swojej słabości, abyście szukali zawsze duchowej mocy u Tego, u którego tyle pokoleń ojców naszych i matek ją znajdowało, — abyście od Niego nigdy nie odstąpili, — abyście nigdy nie utracili tej wolności ducha, do której

On „wyzwala” człowieka, — abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która jest „największa”, która się wyraziła przez Krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma ani korzenia, ani sensu. Proszę Was o to...”

Następne lata pokazały inspirującą moc tych papieskich słów, ale i dzisiaj niosą one aktualne przesłanie!

„Słowa Jego homilii. Były one niby gałązka nadziei przyniesiona przez świętego ptaka w czasach potopu. Po latach przekonaliśmy się, że owa gałązka nie tylko listek nadziei nam niosła ale także i owoc, i ziarno”. (Jan Sabiniarz)

Parafia Świętego Krzyża
ul. Krakowskie Przedmieście 3, 00-047 Warszawa
tel. 22 826 89 10, e-mail: swkrzyz.waw@interia.pl
strona internetowa: www.swkrzyz.pl
Konto: 59 1240 1024 1111 0010 0109 1158
Redakcja Mszy Św. Radiowej: tel. 22 826 70 74

Kancelaria parafialna
w dni powszednie: 10-12, 16-18; w soboty: 10-12
ks. proboszcz przyjmuje w środy

Redakcja biuletynu: ks. Marcin Rolke, ks. Piotr Rutkowski

Niedziela – Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

Z Ewangelii św. Łukasza (Łk 24,46-53)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstał; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, poczynając od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka. Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga.

KOMENTARZ DO EWANGELII

Wniebowstąpienie Pańskie – to ostatnie zjawienie się (chrystofania) Zmartwychwstałego Pana. Wejście Chrystusa do nieba to wejście Arcykapłana Nowego Testamentu nie do świątyni zbudowanej ludzkimi rękami, ale do Miejsca Świętego – „do samego

Msze święte w niedziele: 6, 7.30, 9 (radiowa), 10.30* (dla przedszkolaków), 10.30 (dla dzieci), 11.45 (suma), 13, 16, 19, 19* (dla studentów);
w dni powszednie: 6, 7, 7.30**, 8, 9, 12, 16.30**, 17**, 18, 19**

Spowiedź w niedziele: podczas każdej Mszy św.; w dni powszednie: 6 - 12, 17 - 19.30, w I piątek miesiąca: 6 - 12, 15.30 - 19.30

Adoracja Najświętszego Sakramentu od poniedziałku do piątku: 9.30 - 16.30**

(oznaczenia miejsc: * w dolnym kościele, ** w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej)

nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga” (por. Hbr 9,24). Tajemnica Wniebowstąpienia jest swego rodzaju ukoronowaniem Zmartwychwstania Pańskiego.

Wniebowstąpienie oznacza, że Pan Jezus jako pierwszy człowiek wszedł do ostatecznej wspólnoty z Bogiem i w niej pozostaje. To przyjęcie do chwały Ojca opisane jest jako uniesienie w górę i obłok (I czytanie – Dz 1,9 i Ewangelia). Przypomnijmy, że już w Starym Testamencie obłok jest znakiem obecności Boga i zarazem jego ukrytości. Zmartwychwstanie i Wniebowstąpienie jako wywyższenie Pana stanowią jedną i tę samą zbawczą tajemnicę. Z chwilą odejścia Zbawiciela rozpoczyna się posłannictwo Jego Kościoła, które ma kontynuować zbawczą misję samego Chrystusa. Zmartwychwstały Pan rozstając się z Apostołami i posyłając ich na cały świat, by głosili Jego Ewangelię, w opisie tego ostatniego spotkania z Nim, według Ewangelisty Mateusza, wyraźnie zapewnia ich o Swojej obecności z nimi „przez wszystkie dni aż do skończenia świata” (por. Mt 28,20). Ewangelista Marek przekazując o Wniebowstąpieniu Pańskim i powierzonym Apostołom posłannictwie zaznacza, że „Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły” (Mk 16,20).

Czas Kościoła, w którym jesteśmy – to czas obecności Chrystusa pośród nas, to także okres pełnego nadziei oczekiwania na powtórne przyjście naszego Zbawiciela na końcu czasów, w pełni mocy i chwały. Umocnieni „mocą z wysoka” – Duchem Świętym, którego zesłanie obiecuje wstępujący do chwały Ojca Pan Jezus, mamy odważnie i wiernie głosić i dawać świadectwo o Nim, w którego imię jest „nawrócenie i odpuszczenie grzechów”. Celem naszego życia chrześcijańskiego jest połączenie się z naszym Panem i Zbawicielem w chwale (por. modlitwa dnia). Apostołowie po rozstaniu się z Panem Jezusem „wielbili i błogosławili Boga” za Jego dobrodziejstwa i w takim też usposobieniu „trwali jednomyślnie na modlitwie” (Dz 1,14) „oczekując obietnicy Ojca” – a to także zawsze aktualny wzór dla wszystkich uczniów Chrystusa! Żyjąc na tej ziemi, trzeba i nam „wpatrywać się w niebo” – w którym nasz Pan przygotował miejsce dla każdego z nas (por. J 14, 2). „Mój dom jest w Twoim niebie”.

40. rocznica pierwszej pielgrzymki papieża

Jana Pawła II do Polski

Pontyfikat papieża Jana Pawła II był wielkim darem dla Kościoła, dla świata, ale także i dla naszej Ojczyzny. Mówiliśmy o Nim: „nasz Ojciec Święty”, bo wyszedł z naszej polskiej ziemi, którą zawsze kochał i potrafił połączyć miłość i troskę o cały Kościół z miłością do swojej ziemskiej Ojczyzny. Tak wiele Mu zawdzięczamy - największemu z rodu Polaków i też niekwestionowany jest wpływ papieża Jana Pawła II na przemiany w Europie. Jesteśmy Jego wielkimi dłużnikami i całe pozostawione przez Niego bogate duchowe dziedzictwo powinniśmy dalej poznawać i zgłębiać, wcielać w życie i przekazywać. Wielu z nas miało łaskę uczestniczyć w różnych spotkaniach ze Świętym Janem Pawłem II, a najcenniejszymi pamiątkami z tych spotkań jest to, co pozostało po nich w naszych sercach i myślach, i warto te piękne, wzruszające wspomnienia pielęgnować i zachowywać. Ktoś będący blisko Jana Pawła II wskazywał, że jeśli miało się osobisty kontakt z papieżem, to taki kontakt jest zobowiązujący do końca życia. Bardzo wielu z nas

uczestniczyło w spotkaniach z Ojcem Świętym Janem Pawłem II podczas Jego pielgrzymek papieskich do Polski. W czasie swojego pontyfikatu Jan Paweł II aż 9 razy stanął na polskiej ziemi; odbył 7 wielkich pielgrzymek do Ojczyzny i te papieskie pielgrzymki były swoistymi narodowymi rekolleksjami. Otwarte pozostaje pytanie, na ile skorzystaliśmy z tego daru: papieskiego nauczania, modlitwy, poruszających gestów? Wszystko to było kierowane przecież do nas – umiłowanych Rodaków Papieża – Polaka. Większość papieskich pielgrzymek do Polski odbyła się w miesiącu czerwcu, poza wizytą w Skoczowie i ostatnią pielgrzymką w sierpniu 2002 r. W tych dniach przeżywamy 40. rocznicę pierwszej pielgrzymki Jana Pawła II do Polski, która odbyła się w dniach 2-10 czerwca 1979 r. Słusznie określono ją mianem „pielgrzymki wielkiego przebudzenia”; odwiedził wtedy papież znamienne miejsca: Warszawę, Gniezno, Jasną Górę, Kraków, Kalwarię Zebrzydowską, Wadowice, niemiecki obóz koncentracyjny w Auschwitz-Birkenau oraz Nową Hutę. Zobaczyliśmy wtedy, tak wyraźnie ilu nas jest - że są nas miliony! Do tych rzesz pielgrzymów Jan Paweł II kierował słowa, które nigdy nie mogą być zapomniane!

2 czerwca, Warszawa z homilii na Placu Zwycięstwa (początek pielgrzymki)

„Kościół przyniósł Polsce Chrystusa – to znaczy klucz do rozumienia tej wielkiej i podstawowej rzeczywistości, jaką jest człowiek. Człowieka bowiem nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej: człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie. Nie może tego wszystkiego zrozumieć bez Chrystusa.

I dlatego Chrystusa nie można wyłączać z dziejów człowieka w jakimkolwiek miejscu ziemi. Nie można też bez Chrystusa zrozumieć dziejów Pol-

Nabożeństwa

niedziela:	18.00 – Nabożeństwo Eucharystyczne
poniedziałek:	18.30 – Nabożeństwo do św. Wincentego a Paulo
wtorek:	17.30 – Nowenna do św. Judy Tadeusza
środa:	18.30 – Nabożeństwo do św. Józefa
czwartek:	18.30 – Nabożeństwo do Najświętszej Krwi Jezusa
I czwartek miesiąca:	17.30 – Nowenna ku czci Świętego Jana Pawła II
piątek:	18.30 – Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa
sobota:	9.30 – Nowenna do Matki Bożej Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik
I sobota miesiąca:	11.00 – Nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP

